

[Weikop.]

mellem priser i Danmark og i udlandet for en bestemt vare, som sædvanlig udarbejdet i henhold til § 2 i lov om indseende med priser. Jeg ved ikke, hvordan andre har set på det, da de fik den, men jeg spurgte mig selv, da jeg fik denne redegørelse — også i betragtning af den papirstabel, man allerede ligger med —: hører dette da aldrig op? Den vare, der her blev behandlet, var på bunden liste, og importen af den gøres fri i et ganske bestemt tempo, altså er redegørelsen fuldstændig overflødig med henblik på at gøre importen større. Det spørgsmål er allerede afgjort. Man får i denne redegørelse også noget andet at vide. Man får at vide, at dansk produktion af den pågældende vare kun kan blive konkurrence-dygtig ved specialisering og betydelige kapitalinvesteringer, alt sammen noget, man vidste i forvejen. Det bekræfter jo kun, at prisen bør være sådan, at den indebærer mulighed for, at virksomhederne kan skaffe fornøden kapital.

Jeg er ked af, at den højtærede handelsminister tager denne stilling til spørgsmålet om ophævelse af lov om indseende med priser, for hvis loven om indseende med priser nu ophævedes, måtte man jo holde op med dette kolossale papirarbejde, som der ikke er brug for. Forudsætningerne er ikke til stede længere, og der knytter sig i virkeligheden ingen som helst positiv interesse til udarbejdelsen af sådanne redegørelser. Som jeg allerede sagde, da jeg fremsatte lovforslaget på de to partiers vegne, har der ikke været noget run for at få gennemført undersøgelser af pris- og avanceforhold, og det betyder, at der i de snart 4 år, der er gået, ikke har været begrundet formodning om, at priserne har været urimelige, formentlig heller ikke fra forbrugerside. Derfor må man gå ud fra, at sådanne undersøgelser er komplet overflødige.

Jeg skylder måske at sige, at der har været en undersøgelse af prisdannelsen på kartofler, grønsager, frugt m. m., og at der i denne forbindelse er foretaget ikke mindre end 3 000 indkøb og rettet 1 100 henvendelser til forskellig side. Man spørger sig selv: hvad koster alt dette, og hvad har skatteborgerne fået ud af det? Så vidt jeg kan se, ingen verdens ting. Jeg synes, at offentligheden har krav på at få at vide,

hvad en sådan undersøgelse har kostet i penge og tid, og jeg synes også, at de organisationer, der har været med til at starte denne undersøgelse, skal vide lidt om, hvad det er, de sætter i gang, hvad det er, de bruger forbrugernes penge til ved sådanne undersøgelser.

Man ender i denne grønsagsundersøgelse med at sige, at man formoder, at der kan fremkaldes en skærpelse af priskonkurrencen ved at gøre detailmarkedet mere gennem-sigtigt for forbrugerne, og det kan ske ved, at man udbygger en kvalitetsstandardisering. En sådan standardisering skulle fastsætte bestemte normer for varerne, og producenter og salgsorganisationer skulle udbyde varerne i disse kvaliteter, eventuelt med datomærkning og emballage, der er egnet til at videreudbyde varen til forbrugerne, og meget andet af den slags. Tror man virkelig ikke, at det erhverv, det her drejer sig om, udmærket godt ved alt det i forvejen og netop i de senere år har bestræbt sig på at skabe en vis standardisering af kvaliteter og en vis form for pakning af varen? De store torve og de store auktioner — det være sig i København, Århus eller Odense — har, så vidt jeg ved, ikke bestilt andet de senere år. Men lige så vel som kartofler og fisk er forskellige, er producenterne det, og derfor er det ikke noget, man kan gennemføre sådan fra den ene dag til den anden. Jeg synes altså, det er trist, at man bruger forbrugernes penge til at sætte noget på papiret, som erhvervene ved i forvejen. Det drejer sig om en opgave, som kun erhvervene og ikke monopolrådet formår at løse, og som erhvervene gerne vil løse.

Loven om indseende med priser har efter min mening altid været overflødig. Jeg ved godt, at den tilfredsstillede forskellige kredse, dengang den blev gennemført; jeg ved også, at den tilfredsstillede det daværende ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, den nuværende økonomiminister, der jo i 1956 mente, at en sådan lovgivning var nødvendig, fordi en række hjemlige varer havde en slags monopol på grund af importrestriktioner, ligesom han mente, at der på dette område fandt den største pris- og avanceudnyttelse sted. Nu er importen givet fri, vi er med i et frihandelsområde, og, som jeg sagde før, end ikke forbrugerorga-